

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 17/04/2024.

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 99

Hòa Thượng dạy chúng ta phải phát tâm hy sinh phụng hiến, bắt đầu từ “*tự hành hóa tha*”. “*Tự hành*” là phải sửa hết tập khí xấu ác của mình, đem lời dạy của Thánh Hiền triệt để áp dụng từ nơi chính mình. Sau khi mình “*tự hành*” thì đem “*tự hành*” đó để “*hóa tha*” giúp người khác tu hành.

Ngài nói: “*Người xưa từng nói xuất gia tu hành là một chuyện vô cùng trọng đại, vô cùng đáng vui, khó ai có thể làm được. Khi tu hành mà chân thật thấu triệt được chân tướng của vũ trụ nhân sanh rồi phát tâm hy sinh phụng hiến, tự hành hóa tha (tự mình tu hành và giúp người tu hành) thì cho dù có địa vị quyền cao chức trọng như là tể tướng hay nguyên soái cũng không sánh bằng. Thế nhưng, nếu như không làm đến được hy sinh và phụng hiến một cách triệt để thì người xưa cũng nói trước cửa địa ngục, phần nhiều là người tu hành.*”

Chúng ta ngày nay nhận được sự thuận tiện và sự hỗ trợ từ rất nhiều người. Zoom lớp học của chúng ta không tự nhiên mà có. Việc vận hành zoom lớp học cần có một êkíp, rồi đến tháng là đóng tiền. Chỉ riêng việc này đã cho thấy xung quanh chúng ta có biết bao người đang thành toàn giúp đỡ chúng ta. Cuộc đời chúng ta chịu ân đức của Cha Mẹ, Thầy Cô, Quốc Gia. Hãy quán chiếu xem, Cha Mẹ đã làm gì để mình được như ngày hôm nay? Thầy Cô đã dụng công thế nào để mình có kiến thức? Các nhà lãnh đạo quốc gia ngày ngày vận dụng trí tuệ ra sao để nhân dân chúng ta được sống một cuộc đời an định và phồn vinh?

Nếu chúng ta không thành tựu, không làm được gì thì chúng ta không thể kham nổi những ân đức đó. Nếu chúng ta không báo đáp được những ân đức hay là chúng ta không hoàn thành trách nhiệm, vai trò, bổn phận của mình cũng đủ làm chúng ta phải mang lòng đội sừng trả nợ. Vì thế cho nên, trên Kinh Phật nhắc chúng ta “*Trên đền bốn ơn nặng. Dưới cứu khổ ba đường*”. Bốn ơn gồm ơn Cha Mẹ, ơn Quốc Gia, ơn Thầy Cô (Phật chính là Thầy và tiếp nối vô vàn Thầy Cô mai sau) và ơn Chúng sanh.

Tổ sư Ấn Quang từng dạy chúng ta: “*Đốn luân tận phận*”- dốt hết trách nhiệm trong vai trò bổn phận của mình và “*Nhàn tà tôn thành*” – lúc rảnh rồi phải giữ tâm đừng để vọng động rồi mới đến “*Nhất tâm niệm Phật, cầu sanh Tịnh Độ*”. Những lời dạy này của Tổ Ấn Quang chúng ta phải nhớ để cả đời tu hành cho tốt.

Cho nên, Hòa Thượng nói: **“Lời nói của người xưa chính là lời răn dạy chúng ta đây. Nhất định phải chăm chỉ tu hành, phải chân thật có thành tựu nếu không trong tương lai phải thọ quả báo.”**

Vậy chúng ta phải xét xem vai trò bốn phận của mình, mình đã làm tốt chưa hay suốt ngày chìm trong tập khí “*ảo danh ảo vọng, tự tư tự lợi*” mà không biết, vẫn cứ nghĩ mình đang hy sinh phụng hiến? Ngày ngày chúng ta bị cuốn chặt bởi 16 tập khí phiền não như con tằm bị cuốn chặt trong kén. Tập khí lười biếng, “*tự tư tự lợi*” luôn muốn chiếm thế thượng phong, ví dụ như khi đang lễ Phật thì tâm đòi hỏi chúng ta chuyển sang niệm Phật dù chưa đủ số lễ. Đây chính là tâm “*tự tư tự lợi*”.

Hòa Thượng nhắc chúng ta: **“Đối với oai nghi chuẩn mực của Phật phải nỗ lực học tập và mang chuẩn mực đó phát dương quang đại mới không hổ thẹn thân phận là đệ tử của Phật.”** Oai nghi của Phật là “*Chân Thành, Thanh Tịnh, Bình Đẳng, Chánh Giác, Từ Bi*”.

Hòa Thượng nói: **“Người thế gian cười nhạo người học Phật là mê tín. Họ không biết rằng chính họ mới là người mê tín. Có một số người cường điệu việc nghiên cứu dinh dưỡng, tiến bộ y học để đảm bảo sức khỏe và trường thọ. Tuy nhiên, chúng ta thấy rằng những người có đời sống thanh khổ, cơm thô, trà đạm lại có đời sống rất khỏe và trường thọ”. Người chú trọng dinh dưỡng, tâm bỏ nhiều thì cả thân bệnh hoạn còn người cơm thô, trà đạm thì đời sống an nhàn tự tại, có sức khỏe, có tuổi thọ.**

Ngài tiếp lời: **“Do đây có thể biết những việc thế gian mong cầu, truy tìm không phải là đạo dưỡng sinh. Đáp án sau cùng và triệt để nhất mà Phật pháp đã dạy chúng ta là tu thiện, tích phước. Khỏe mạnh sống lâu là phước báu mà muốn có phước báu phải dựa vào đoạn ác tu thiện, tích công bồi đức. Có công đức của sự tu trì mới có thể đạt đến được.”**

Thế gian không biết “*tích công bồi đức hay tự cầu đa phước*” là thế nào? Ngày ngày nỗ lực “*vì người khác mà lo nghĩ, vì người khác mà phục vụ*” chính là đang “*tự cầu đa phước*”. Rất nhiều người ở thế gian hay các cô giáo chúng ta đang phải suy nghĩ, trăn trở về chồng/vợ hay đang cầu con. Chúng ta phải nhớ rằng mọi thứ đều là nhân duyên, “*trong mạng có nhất định có, trong mạng không nhất định không*”. Hãy để mọi việc tự nhiên, chúng ta chỉ cần tạo phước, hy sinh phụng hiến, thì tự khắc cái gì đến sẽ đến. Làm gì có việc mình trông nhân thiện mà quả thiện không đến với mình. Hãy nỗ lực “*tích công bồi đức*” thì nhất định quả thiện sẽ đến.

Một điều rất tuyệt vời là khi chúng ta có tâm “*vì người lo nghĩ*” thì mọi thứ đều tốt đẹp thậm chí ngay đến cỏ cây hoa lá, cây mít, cây xu xu, cây mận, cây ổi v.v.. dường như cũng cảm nhận được việc làm của chúng ta. Cây ăn trái không chỉ khỏe mạnh mà còn sai trĩu quả cho dù thời tiết nơi đây rất khắc nghiệt, nắng dữ dội, chênh lệch nhiệt độ giữa ban ngày và ban đêm rất lớn. Sự việc này không phải tự nhiên mà có được, đều

là nỗ lực không ngừng bỏ công chăm sóc chúng và quan trọng hơn đó là nỗ lực “*tích công bồi đức*” của chúng ta.

Hòa Thượng nói: “***Hiện tại trên toàn thế giới tai nạn rất nhiều. Người có phước thì cho dù tai nạn có lớn hơn thì tự nhiên ở trong tai nạn cũng sẽ được thoát qua***”. Người xưa từng nói: “*Người phước ở đất phước, đất phước dành cho người có phước*”. Vậy tại sao chúng ta không “*tích công bồi đức*”, không đi trồng phước, mà cứ đi cầu xin phước báu? Chúng ta không cần phải cầu mà chỉ cần làm theo lời Phật dạy thì tự nhiên phước sẽ đến. Điều này nhiều người không tin nên họ không làm.

Áp dụng lời dạy của Phật về bố thí, cúng dường nên đã từ lâu, khi đến bất cứ nơi nào, chúng tôi nhất định phải có quà. Minh thật sự muốn mang quà Phật pháp để mọi người có niềm vui. Các sản phẩm như vòng niệm Phật là do tự tay chúng tôi làm ra. Tâm chân thành như vậy sẽ khiến hiệu ứng của phước báu mới lớn. Hệ thống của chúng ta hiện nay cũng đang tích cực trồng rau chứ không phải mua rau để cúng dường cho tất cả mọi người. Trong tất cả các mảng, chúng ta hãy nên dụng tâm chân thành mà làm.

Bài học hôm trước, Hòa Thượng nhắc nhở rằng chúng ta đang sống trong “*đời ác năm trước*”, giữa người với người đều là oan gia trái chủ đối đầu, đòi nợ, trả nợ, khổ không nói nên lời. Khi có lợi thì mọi người coi nhau thân thiết như anh em, còn khi mất lợi thì bạn bè cũng trở thành kẻ thù. Ngay đến Cha con, Thầy trò vì tranh giành lợi ích mà trở mặt thành thù, cốt nhục tương tàn.

Tình cảnh này chúng ta thấy rất nhiều, thế nhưng con người không lấy đó mà phản tỉnh. Vì sao có tình trạng này? Bởi vì giáo dục Thánh Hiền đang ngày càng mai một. Lúc mới lập gia đình, bản thân chúng tôi không biết thế nào để giáo dục ra một con người.

Mấy tháng nay, con chúng tôi có thai, cháu về ở với Cha Mẹ. Chúng tôi chỉ dẫn cháu lạy Phật và đeo máy niệm Phật trong người. Khi con mệt mỏi không lạy Phật thì chúng tôi lạy thay và thường chở con đến Chùa lạy Phật. Hiện tại con làm rất tốt. Giờ đi chùa lễ Phật và giờ ngâm chân cho Cha làm rất đều đặn.

Hôm qua chúng tôi chia sẻ với các con rằng: “*Khi Cha Mẹ sinh các con ra, Cha kiếm được rất nhiều tiền nên các con trải qua đời sống rất tốt. Nhưng hoàn cảnh bây giờ đã khác rồi, cũng rất tốt nhưng theo một cách khác. Đó là cuộc sống an bình, không đua đòi, sống hy sinh phụng hiến, luôn lo nghĩ cho người nên các con phải cố gắng làm những việc lợi ích cho người*”.

Như Thánh Hiền đã nói: “*Người tốt do dạy mà ra*”. Thai giáo vô cùng quan trọng! Thầy Thái Lễ Húc, Thầy Trần Đại Huệ hay Hòa Thượng từng chỉ cho chúng ta biết rằng nếu làm tốt thai giáo thì sẽ hóa giải được những trẻ đến để báo thù hoặc sẽ tạo được hoàn cảnh tốt, trở thành đại ân đại đức khi trẻ đến để báo ân.

Cách đây vài chục năm, chúng tôi thấy có hai đứa nhỏ ở nước ngoài về khi đi trên xe ô tô, chúng nhất định chờ để đi vệ sinh trong toa lét chứ không đi bên ngoài. Khi có rác nhưng không có thùng rác thì hai bé cứ cầm rác trên tay, nhất định không ném rác ra ngoài. Cho nên nếu chúng ta dạy trẻ về chuẩn mực đạo đức từ trong thai và khi mới bắt đầu đời thì trẻ sẽ theo đó mà thực hành.

Thậm chí thời kỳ tiền thai giáo cũng quan trọng! Trước khi mang thai, người vợ và người chồng được tiếp nhận giáo dục làm thế nào biết cách làm vợ, làm chồng, làm Cha, làm Mẹ tốt. Cho nên việc cốt nhục tương tàn là do giáo dục chuẩn mực Thánh Hiền đã bị xem nhẹ. Một đứa bé từ nhỏ đến lớn đều được dạy một cách chuẩn mực thì không gì không tốt.

Chúng tôi được biết có một đứa nhỏ khi còn trong bụng Mẹ đã được Mẹ cho nghe tiếng niệm Phật. Mẹ đeo máy niệm Phật bên người. Đến nay cháu đã gần 4 tuổi và rất ngoan. Hôm đến thăm chúng tôi, cháu bị cảm sốt, chúng tôi đưa thuốc nhưng không uống viên nào. Cả vợ và chồng niệm Phật đến 2 giờ khuya, sáng hôm sau cháu ăn cháo xong là liền hết sốt. Nếu gia đình nào cũng như vậy thì làm gì có chuyện “*đời ác năm trước*”, thấy lợi quên nghĩa, cốt nhục tương tàn.

Cho nên các cô giáo đừng bao giờ bỏ nghề của mình. Mình giáo dục không chỉ một đời mà nhiều đời vì khi chúng lớn lên, chúng sẽ vận hành một gia đình, một gia tộc. Nếu chúng tiếp nhận chuẩn mực Thánh Hiền thì công đức giáo dục của các Thầy Cô sẽ vô cùng lớn? Trong cuộc đời của mỗi chúng ta đều có ân oán tình thù nhưng chúng ta hãy gác lại tất cả mà nghĩ đến giáo dục thế hệ. Nếu tâm chúng ta vẫn mang ân oán tình thù thì chúng ta vẫn phải quay lại trần gian này để trả cho xong cái ân oán tình thù đó.

Phật Bồ Tát không có kẻ thù, không có người đối đầu mà các Ngài chỉ có chúng sanh để phục vụ. Cho dù chúng ta đang sống trong “*đời ác năm trước*” nhưng nếu biết chuyển tâm thì chúng ta vẫn sống trong thời đại của Thánh Hiền, thời đại của Phật pháp.

Bài học hôm trước, Hòa Thượng nói rằng cõi người hay nhân đạo mà không có luân thường đạo lý thì sẽ trở thành ác đạo. Cho nên cần phải thúc đẩy giáo dục Thánh Hiền, Văn Hóa Truyền Thống dân tộc, sưu tập và lan tỏa tấm gương đức hạnh dân tộc để con cháu nhìn thấy mà làm theo. Khi ấy đời sống của mỗi chúng ta là mỗi gia đình hạnh phúc.

Mấy ngày nay, chúng tôi luôn khởi niệm tri ân đối với Phật Bồ Tát Thánh Hiền và Hòa Thượng. Nếu không có các Ngài, đặc biệt là Hòa Thượng thì chúng tôi không biết cách để giáo dục một con người. Khi con chúng tôi còn nhỏ, chúng tôi không có thời gian đưa các con đi học, bây giờ chúng tôi có thể dẫn con đi lạy Phật và chuẩn bị chào đón đứa cháu sắp ra đời. Tất cả những gì Hòa Thượng dạy đều đưa đến kết quả viên mãn nên chúng ta hãy tin tưởng mà học tập và làm theo.

Nếu bây giờ mọi người hỏi chúng tôi rằng ở thế gian có gì để lo âu không? Câu trả lời của chúng tôi là không có gì! Mọi việc đều rất viên mãn. Sự viên mãn này là kết quả của việc nghe lời, làm theo những gì Hòa Thượng đã dạy. Trong tâm chúng tôi, như Hòa Thượng nói, có một chủ thể là một câu “*A Di Đà Phật*” niệm đến cùng, một hướng Tây Phương để quay về. Từ 3 giờ sáng đến 9 giờ tối, chúng tôi rất bận rộn hoàn thành những công việc cần làm. Chúng tôi cứ theo chuẩn mực Thánh Hiền và các tấm gương đức hạnh mà làm việc nên chúng tôi chẳng có gì để lo âu, mong cầu. Cuộc sống hoàn toàn viên mãn.

Hòa Thượng khuyên chúng ta sống trong cuộc đời này phải xác định rằng lần này đến thế gian, chúng ta có một sứ mạng là kế thừa chuẩn mực của người xưa, mang chuẩn mực đó phát huy rộng lớn. Nếu làm được như vậy thì cuộc đời này mới hạnh phúc chân thật.

Tuy vậy, có rất nhiều người chạy theo tiền tài, danh vọng ở thế gian mà bỏ đi vai trò, sứ mạng, bỏ đi nghề dạy học – một nghề cao quý hơn tất cả các nghề. Nếu học vấn của chúng ta có thể cho chúng ta biết đến giáo huấn của Phật Bồ Tát Thánh Hiền thì không gì hạnh phúc bằng. Và còn tuyệt vời hơn là chúng ta lại được thực hành, được sống trong giáo huấn đó.

Ngày nay chúng ta được làm Thầy Cô giáo, chúng ta vừa có cơ hội hoàn thiện bản thân, vừa hoàn thiện được học trò của mình, góp phần lan tỏa chuẩn mực Thánh Hiền đến thế hệ sau. Cuộc đời như thế mới chân thật hạnh phúc còn “*Tài Sắc Danh Thực Thù*” ở thế gian này, rồi cũng sẽ chóng qua.

Chính chúng tôi từng phiên dịch hai bộ đĩa của Thầy Bành Tân cảnh báo về việc những người trẻ tuổi sống cuồng loạn trong sự hưởng thụ xác thân sẽ có quả báo là thân tàn ma dại, tiểu đường, tứ chi đau nhức chỉ trong thời gian rất ngắn. Khi bệnh tật đến, bao nhiêu tinh túy của con người đã mất hết thì không thể vãn cứu được.

Chúng ta nhìn ra thế giới, biết bao nhiêu người giàu sang, có địa vị trong xã hội chỉ vì không biết giữ thân nên cũng hối hận, nuối tiếc. Giờ đây là cả một thân bệnh tật, mỗi ngày là một vốc thuốc. Chúng ta hãy suy xét xem có phải là mình rất may mắn không? Chúng ta học Phật nhưng hành ở nơi chuẩn mực Thánh Hiền, lan tỏa giáo huấn Thánh Hiền để giúp đỡ cộng đồng xã hội. Có hạnh phúc nào bằng khi đường đi nước bước của chúng ta rõ ràng như vậy? Nếu chúng ta chưa hạnh phúc an vui là do tham cầu, dục vọng của bản thân quá nhiều.

Hòa Thượng nói người triệt để giác ngộ nhất định sẽ nhận ra, nhất định sẽ tu hành một cách cần mẫn và dững mãnh. Tu hành chính là thay đổi làm mới chính mình. Trước đây, không ai giới thiệu Hòa Thượng cho chúng tôi mà chính bản thân chúng tôi phải làm lữ đi tìm pháp tu cho mình. Lần đầu chúng tôi được nghe đĩa Hòa Thượng giảng, chúng tôi đã rất ấn tượng vì khuôn mặt của Ngài rất vui tươi và đạo lý Ngài giảng rất

hay. Ngày nay, mọi người rất có phước. Mọi người có thể tiếp cận một cách dễ dàng đến pháp của Hòa Thượng từ trang mạng “*Tịnh Không Pháp Ngữ*”. Chỉ cần nghe lời làm theo mà không phải dò đường./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!